HATÁROZATOK

A BIZOTTSÁG (EU) 2020/613 HATÁROZATA

(2020. február 7.)

a Németország által a Deutsche Post AG javára végrehajtott, SA.17653 – C36/2007 (korábbi NN 25/2007) számú intézkedésről

(az értesítés a C(2020) 593. számú dokumentummal történt)

(Csak a német nyelvű szöveg hiteles)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 108. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

miután az említett rendelkezéseknek megfelelően felhívta az érdekelt feleket észrevételeik megtételére ([1]), és tekintettel a benyújtott észrevételekre,

mivel:

1. AZ ELJÁRÁS

1.1. Az állami támogatási eljárások lényegi összefoglalása

1.1.1. *Az eljárás megindításáról szóló határozat*

(1) A United Parcel Service (a továbbiakban: UPS) 1994-ben panaszt nyújtott be, amelyben arra hivatkozott, hogy a Deutsche Bundespost POSTDIENST (a továbbiakban: POSTDIENST) jogellenes állami támogatásban részesült.

(2) A Bizottság 1999. október 23-án indította meg a hivatalos vizsgálati eljárást (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló határozat) több állami támogatási intézkedéssel szemben; ezek: az egyetemes szolgáltatási kötelezettségért járó kompenzáció, az állami kezességvállalás és az 1995 és 1999 között nyújtott nyugdíjtámogatások.

(3) Az eljárás megindításáról szóló határozatot közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ([2]). A Bizottság felkérte az érdekelt feleket, hogy tegyék meg észrevételeiket.

(4) Németország 1999. szeptember 16-án nyújtott be észrevételeket.

(5) A közzétételt követően a Bizottsághoz 14 érdekelt féltől érkeztek észrevételek, amelyeket megfelelően továbbítottak a német kormánynak az 1999. december 15-i levélben, egyúttal lehetőséget biztosítottak Németország számára, hogy ezekhez észrevételeket fűzzön.

(6) A német hatóságok a 2000. február 1-jén kelt, beérkezettként 2000. február 2-án iktatott levelükben válaszoltak.

([1]) HL C 306., 1999.10.23., 25. o.
([2]) HL C 306., 1999.10.23., 25. o.

1.1.2. *A 2002. évi határozat*

(7) 2002. június 19-én a Bizottság elfogadta a 2002/753/EK határozatot ([3]) (a továbbiakban: 2002. évi határozat), amelyben megállapította, hogy a POSTDIENST és jogutódja, a Deutsche Post AG (a továbbiakban: DPAG, míg a POSTDIENST és a DPAG együtt a továbbiakban: Deutsche Post) a határköltségek alatt határozta meg a háztól házig történő csomagküldés díját, és hogy ez az agresszív árpolitika nem tartozott a Deutsche Post egyetemes szolgáltatási kötelezettsége körébe.

(8) A Bizottság úgy vélte, hogy az ebből eredő 572 millió EUR veszteséget az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 106. és 107. cikkének megsértésével végül állami forrásokból finanszírozták, amelyek különböző formákban folytak be a Deutsche Posthoz (például állami kompenzációk a Deutsche Bundespost TELEKOM – a továbbiakban: TELEKOM – testvérvállalaton keresztül, állami hitelgaranciák és állami támogatás a postai köztisztviselők nyugdíjának finanszírozásához).

(9) A 2002. évi határozatot követően Németország visszafizettette az 572 millió EUR összeegyeztethetetlen állami támogatást a DPAG-val. A Deutsche Post az uniós bíróságokon megtámadta a határozatot.

1.1.3. *A 2002. évi határozatot követő újabb panaszok*

(10) 2004. május 13-án a UPS további panaszt nyújtott be a 2002. évi határozatot követően a Deutsche Post számára nyújtott jogellenes állami támogatást illetően. A UPS véleménye szerint a 2002. évi határozatban nem vizsgálták meg az 1994-ben benyújtott eredeti panaszban felsorolt összes intézkedést, és a Deutsche Post számára nyújtott pénzügyi kedvezmények jelentősen meghaladták az 572 millió EUR nagyságú összeegyeztethetetlen állami támogatást. Ezenfelül, a UPS úgy látja, a Deutsche Post állami forrásokat használt fel csomagküldő műveleteinek kiszélesítésére (amelyre például más vállalatok felvásárlása útján került sor), valamint arra, hogy szolgáltatásait túl alacsony transzferárakon értékesítse leányvállalatai, a Postbank AG (a továbbiakban: POSTBANK) és a Deutsche Post Euro Express GmbH & Co OHG számára, amelyek a banki szolgáltatások, illetve DHL márkanév alatt a vállalati csomagküldés terén működtek.

(11) A Bizottság szolgálatai 2004. november 9-én és 2005. április 1-jén fordultak információkéréssel Németországhoz. Németország 2004. december 2-án, illetve 2005. június 3-án küldte meg válaszát.

(12) 2004. július 16-án a TNT Post AG & Co KG (a továbbiakban: TNT) panaszt nyújtott be, amelyben szintén arra hivatkozott, hogy a Deutsche Post túlzottan alacsony transzferárakon értékesített szolgáltatásokat a POSTBANK-nak. Állítása szerint a POSTBANK csak a teljesített szolgáltatások változó költségeit fizette meg, míg a Deutsche Post a kézbesítési hálózat állandó közös költségeit teljes mértékben a levélküldési monopóliumából szerzett bevételeiből finanszírozta.

(13) A Bizottság szolgálatai 2004. november 11-én és 2005. április 25-én fordultak információkéréssel Németországhoz. Németország 2004. december 17-én, illetve 2005. június 23-án küldte meg válaszát.

1.1.4. *Az eljárás kiterjesztéséről szóló 2007. évi határozat*

(14) Az újabb panaszokat követően a Bizottság 2007. szeptember 12-én levélben ([4]) tájékoztatta Németországot arról a határozatáról, hogy az eredetileg 1999-ben indított eljárást kiterjeszti (a továbbiakban: az eljárás kiterjesztéséről szóló 2007. évi határozat).

(15) Az eljárás kiterjesztéséről szóló 2007. évi határozat célja az volt, hogy beemeljék az eljárásba az újonnan beérkezett információkat, és alaposan megvizsgálják a Deutsche Post javára hozott állami intézkedések által esetlegesen előidézett versenytorzulásokat.

(16) Németország 2007. december 14-én küldte meg észrevételeit, a Deutsche Post pedig megtámadta az eljárás kiterjesztéséről szóló 2007. évi határozatot, vitatva annak érvényességét ([5]). 2007. november 16-án a UPS és a TNT megtették észrevételeiket. Németország 2007. december 20-án a határidő meghosszabbítását kérte, majd 2008. március 12-én benyújtotta a TNT és a UPS véleményéhez fűzött észrevételét.

([3]) A Bizottság 2002/753/EK határozata (2002. június 19.) a Németországi Szövetségi Köztársaság által a Deutsche Post AG javára hozott intézkedésekről (HL L 247., 2002.9.14., 27. o.).

([4]) HL C 245., 2007.10.19., 21. o.

([5]) A Törvényszék 2011. december 8-i ítélete, *Deutsche Post* kontra *Bizottság*, T-421/07, ECLI:EU:T:2011:720.

1.1.5. *2008. július 17-i információkérés*

(17) A Bizottság 2008. július 17-én információkéréssel fordult Németországhoz, megkeresése az összes vizsgálandó állami intézkedésre irányult, és tartalmazott egy, a Deutsche Post 1989 és 2007 közötti bevételeire és költségeire vonatkozó kérdőívet is. 2008. augusztus 5-én Németország a határidő határozatlan idejű meghosszabbítását kérte, mivel a válaszadás előtt először meg kellett vizsgálnia, hogy bizonyos adatok rendelkezésre állnak-e.

(18) 2008. augusztus 12-én a Bizottság kifejtette, hogy miért van szükség a Deutsche Post 1989 és 2007 közötti bevételeinek és költségeinek vizsgálatára, és ragaszkodott a kért információk megküldéséhez.

(19) 2008. augusztus 14-i beadványában Németország újra azzal érvelt, hogy nem áll fenn olyan ok, amely miatt a Deutsche Post 1994 utáni bevételeit és költségeit vizsgálni kellene. A Bizottság 2008. augusztus 22-én fenntartotta magának a jogot arra, hogy a 659/1999/EK tanácsi rendelet ([6]) 10. cikkének (3) bekezdése alapján információnyújtási rendelkezést adjon ki arra az esetre, ha Németország nem küldi meg a kért információkat.

(20) 2008. október 2-án Németország bemutatta egy újabb jogi szakvélemény eredményeit, amely azon álláspontjának alátámasztására szolgált, miszerint nincs szükség az 1994 utáni időszak számviteli elemzésére, és ezért az 1990–1994 közötti időszak tekinthető megfelelő vizsgálati időszaknak.

(21) 2008. október 28-án Németország az állami kezességvállalásra és a nyugdíjtámogatásra vonatkozó információkat juttatott el a Bizottsághoz.

1.1.6. *A 2008. október 30-i információnyújtási rendelkezés*

(22) A Bizottság nem fogadta el Németország érveit, és ragaszkodott ahhoz, hogy a végrehajtott állami intézkedések versenyjogi hatásainak teljes értékeléséhez szükség van a 2007-ig kiterjedő elemzésre. A Bizottság a 2008. augusztus 12-i és 2008. augusztus 22-i két emlékeztetőt követően 2008. október 30-án információnyújtási rendelkezést bocsátott ki, amellyel hivatalosan felszólította Németországot az 1989 és 2007 közötti teljes időszak összes szükséges számviteli adatának bemutatására.

(23) Németország és a Deutsche Post vitatta az információnyújtási rendelkezés érvényességét ([7]).

(24) Németország 2008. november 27-én megküldte a kért számviteli adatokat az 1989 és 1994 közötti időszakra vonatkozóan. 2008. december 5-én és 16-án Németország naprakésszé tette a 2008. november 27-én benyújtott számviteli adatokat.

1.1.7. *Az 1989 és 2007 közötti időszak számviteli adatainak megküldése*

(25) Az illetékes német államtitkár, a DPAG vezérigazgatója, valamint a Bizottság versenypolitikáért felelős tagja közötti, 2009. február 6-án lezajlott találkozót követően Németország és a Deutsche Post beleegyezett abba, hogy rendelkezésre bocsátja az 1994 utáni számviteli adatokat.

(26) 2009. március 3-án Németország megküldte az 1989 és 2007 közötti teljes vizsgálati időszak számviteli adatainak első részletét.

(27) A Deutsche Post és a Bizottság szervezeti egységei között 2009. március 3-án Brüsszelben, valamint 2009. március 12-én, 2009. április 2-án, 2009. május 28-án, 2009. június 23-án és 2009. szeptember 18-án Bonnban került sor találkozókra. Németország a Deutsche Post által közölt további információkat 2009. március 26-án, 2009. május 7-én és 2009. június 22-én küldte meg.

(28) E találkozókat követően, valamint a Bizottság szervezeti egységei által 2009. június 4-én és 2009. július 30-án a Deutsche Posthoz intézett kérdésekre reagálva 2009. július 9-én, 2009. július 31-én, 2009. augusztus 17-én, 2009. szeptember 8-án, 2009. szeptember 10-én és 2009. október 15-én Németország aktualizált számviteli adatokat és további pontosításokat közölt.

([6]) A Tanács 659/1999/EK rendelete (1999. március 22.) az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 83., 1999.3.27., 1. o.).

([7]) A Törvényszék 2010. július 14-i végzése, *Deutsche Post* kontra *Bizottság*, T-570/08, ECLI:EU:T:2010:31; a Törvényszék 2010. július 14-i végzése, *Deutsche Post* kontra *Bizottság*, T-571/08, ECLI:EU:T:2010:312; a Bíróság 2011. október 13-i ítélete, *Deutsche Post és Németország* kontra *Bizottság*, C-463/10 P és C-475/10 P, ECLI:EU:C:2011:656; a Bíróság (második tanács) elnökének 2012. május 10-i végzése, *Németország* kontra *Bizottság*, T-571/08 RENV, ECLI:EU:T:2012:228; a Törvényszék 2013. november 12-i ítélete, *Deutsche Post* kontra *Bizottság*, T-570/08 RENV, ECLI:EU:T:2013:589.

(29) A Bizottság szervezeti egységei 2009. szeptember 16-án és 24-én újabb kérdéseket küldtek, amelyekre Németország 2009. október 14-én válaszolt.

1.1.8. *Az eljárás kiterjesztéséről szóló 2011. évi határozat*

(30) A Bizottság 2011. május 10-én kelt levelében ([8]) értesítette Németországot arról, hogy az eredetileg 1999-ben megindított és 2007-ben kiterjesztett, az EUMSZ 108. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárást kiterjeszti annak érdekében, hogy alaposan megvizsgálja a nyugdíjtámogatást, amelyben a Deutsche Post 1995 óta részesült (a továbbiakban: az eljárás kiterjesztéséről szóló 2011. évi határozat).

(31) Németország 2011. május 23-án a határidő meghosszabbítását kérte, majd 2011. július 29-én benyújtotta észrevételeit.

(32) 2011. október 4-én a UPS benyújtotta észrevételeit. Ezt követően a Free and Fair Postal Initiative 2011. október 5-én, a Bundesverband Internationaler Express und Kurierdienste (a továbbiakban: BIEK) pedig 2011. október 7-én küldte meg észrevételeit. A Bizottság 2011. október 13-án továbbította az érdekelt felek észrevételeit Németországnak.

(33) Németország 2011. november 14-én foglalt állást az érdekelt felek észrevételeivel kapcsolatban.

(34) 2011. november 18-án a Bizottság újabb információkérést küldött, amely a 2007 utáni nyugdíjfinanszírozás részleteire vonatkozott. Németország 2012. január 2-án és 19-én kelt levelében válaszolt a megkeresésre. 2011. december 16-án a Bizottság észrevételezésre megküldte Németország számára a Charles River Associates által készített szakvéleményt, amely a nyereség-benchmarking ([9]) témájával foglalkozott; a szakvéleménnyel kapcsolatban Németország 2012. január 16-án foglalt állást.

1.1.9. *A 2012. évi határozat*

(35) 2012. január 25-én a Bizottság elfogadta a 2012/636/EU határozatot ([10]) (a továbbiakban: a 2012. évi határozat).

(36) A határozatban a Bizottság megállapította a nyugdíjintézkedés kapcsán, hogy az intézkedés jogellenes és összeegyeztethetetlen állami támogatás, és elrendelte a támogatás visszafizettetését 2003. január 1-től a komparatív előny teljes megszüntetéséig tartó időszakra. Az 1995 és 2002 között nyújtott támogatásokat illetően a Bizottság megállapította, hogy nem lehet meghatározni az összeegyeztethetetlen támogatás összegét. Ebből következően a Bizottság ezen időszak tekintetében nem rendelte el a támogatás visszafizettetését.

(37) Az állami kompenzációkat illetően a Bizottság megállapította, hogy azokat Németország jogellenesen, az EUMSZ 108. cikkének (3) bekezdése megsértésével nyújtotta, de összeegyeztethetők a belső piaccal. Ami az állami kezességvállalást illeti, a Bizottság megállapította, hogy az a Deutsche Postnak nyújtott létező támogatásnak minősül az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése és 108. cikkének (3) bekezdése értelmében.

1.2. **A vonatkozó bírósági eljárások összefoglalása**

1.2.1. *A 2002. évi határozat megsemmisítése*

(38) 2008. évi ítéletében ([11]) a Törvényszék megsemmisítette a 2002. évi határozatot, mivel a Bizottság nem vizsgálta átfogóan az egyetemes szolgáltatás minden költségét és bevételét annak meghatározása érdekében, hogy a Deutsche Postot alul- vagy túlkompenzálták-e.

(39) Németország ezt követően visszatérítette az 572 millió EUR összegű visszafizettetett állami támogatást és a felhalmozott kamatokat a Deutsche Postnak.

(40) 2010. szeptember 2-án a Bíróság elutasította a Törvényszék ítéletével szemben benyújtott bizottsági fellebbezést ([12]).

([8]) HL C 263., 2011.9.7., 4. o.

([9]) Charles River Associates, 2011. március, „Estimating a reasonable profit margin for provision of letter services" [Méltányos haszonkulcs becslése a levélszolgáltatások nyújtásának terén], a szakvéleményt Belgium az SA.14588. számú, a bpost javára nyújtott állami támogatás ügyében nyújtotta be.

([10]) A Bizottság 2012/636/EU határozata (2012. január 25.) a Németország által a Deutsche Post AG javára nyújtott C 36/07. (korábbi NN 25/07.) sz. intézkedésről (HL L 289., 2012.10.19., 1. o.).

([11]) A Törvényszék 2008. július 1-jei ítélete, *Deutsche Post* kontra *Bizottság*, T-266/02, ECLI:EU:T:2008:235.

([12]) A Bíróság 2010. szeptember 2-i ítélete, *Bizottság* kontra *Deutsche Post*, C-399/08 P, ECLI:EU:C:2010:481.

1.2.2. *Az eljárás kiterjesztéséről szóló 2007. évi határozat megsemmisítése*

(41) A Deutsche Post megtámadta az eljárás kiterjesztéséről szóló 2007. évi határozatot, vitatva annak érvényességét, és azt állította, hogy a 2002. évi határozat jogos elvárást keltett benne, hogy a Bizottság nem indítja meg újra a vizsgálatokat.

(42) A Törvényszék 2011. december 8-án e keresetet mint elfogadhatatlant elutasította ([13]) azon az alapon, hogy az eljárás kiterjesztéséről szóló 2007. évi határozat ugyanazokra az intézkedésekre vonatkozott, mint az eljárás megindításáról szóló határozat.

(43) 2013. október 24-én a Bíróság megsemmisítette ([14]) a Törvényszéknek az eljárás kiterjesztéséről szóló 2007. évi határozatra vonatkozó 2011. évi ítéletét, és az ügyet visszautalta a Törvényszék elé.

(44) 2015. szeptember 18-án a Törvényszék megsemmisítette ([15]) az eljárás kiterjesztéséről szóló 2007. évi határozatot. Az ítélet ellen nem nyújtottak be fellebbezést.

1.2.3. *A 2012. évi határozat részleges megsemmisítése*

(45) 2016. július 14-én a Törvényszék megsemmisítette ([16]) a 2012. évi határozat 1. és 4. cikkét, és megállapította, hogy a Bizottság nem bizonyította a Deutsche Postnak juttatott előny meglétét. Az ítélet ellen nem nyújtottak be fellebbezést.

(46) A 2012. évi határozat fennmaradó részét nem fellebbezték meg.

1.2.4. *Az eljárás kiterjesztéséről szóló 2011. évi határozat megsemmisítése*

(47) 2019. április 10-én a Törvényszék megsemmisítette ([17]) az eljárás kiterjesztéséről szóló 2011. évi határozatot, és megállapította, hogy a Bizottság nem indokolta meg elégséges mértékben a hivatalos eljárás megindítását (az EUMSZ 296. cikkének megsértése) az előny megléte tekintetében. Az ítélet ellen nem nyújtottak be fellebbezést.

1.3. **A 2012. évi határozat és az eljárás kiterjesztéséről szóló 2011. évi határozat megsemmisítését követően benyújtott észrevételek**

(48) A 2012. évi határozat és az eljárás kiterjesztéséről szóló 2011. évi határozat megsemmisítését követően a Bizottsághoz további beadványok érkeztek a UPS-től 2019. május 24-én, 2019. július 17-én, továbbá a BIEK-től 2019. május 31-én. Leveleikben a UPS és a BIEK hangsúlyozták, hogy továbbra is aggályosnak tartják a nyugdíjintézkedéseket, és sürgették a Bizottságot, hogy folytassa és zárja le a vizsgálatát. 2019. november 28-án a UPS további észrevételeket nyújtott be.

2. **A VIZSGÁLT INTÉZKEDÉS LEÍRÁSA**

2.1. **E határozat alkalmazási köre**

(49) Először is, tekintettel a Bizottság által elfogadott számos határozatra és bizonyos határozatok megsemmisítésére, a Bizottság fontosnak tartja pontosítani e határozat alkalmazási körét.

(50) A Bizottság emlékeztet arra, hogy a 2012. évi határozatban a következőket állapította meg:

a) az állami kompenzációkat illetően azt, hogy azokat Németország jogellenesen, az EUMSZ 108. cikkének (3) bekezdése megsértésével nyújtotta, de összeegyeztethetők a belső piaccal; valamint

b) ami az állami kezességvállalást illeti, azt, hogy az intézkedés a Deutsche Postnak nyújtott létező támogatásnak minősül az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése és 108. cikkének (3) bekezdése értelmében.

(51) E következtetések tekintetében a 2012. évi határozatot nem támadták meg, így az hatályos.

([13]) A Törvényszék 2011. december 8-i ítélete, *Deutsche Post* kontra *Bizottság*, T-421/07, ECLI:EU:T:2011:720.
([14]) A Bíróság 2013. október 24-i ítélete, *Deutsche Post* kontra *Bizottság*, C-77/12 P, ECLI:EU:C:2013:695.
([15]) A Törvényszék 2015. szeptember 18-i ítélete, Deutsche Post kontra Bizottság, T-421/07 RENV, ECLI:EU:T:2015:654.
([16]) A Törvényszék 2016. július 14-i ítélete, *Németország* kontra *Bizottság*, T-143/12, ECLI:EU:T:2016:406.
([17]) A Törvényszék 2019. április 10-i ítélete, *Deutsche Post* kontra *Bizottság*, T-388/11, ECLI:EU:T:2019:237.

(52) Ezenfelül, a Bizottság megjegyzi, hogy az eljárás kiterjesztéséről szóló 2007. évi határozatot és az eljárás kiterjesztéséről szóló 2011. évi határozatot a bíróságok megsemmisítették.

(53) Ennek alapján a vizsgálat csak az eljárás megindításáról szóló határozatban leírt kifizetéseket érinti.

(54) Az eljárás megindításáról szóló határozat különösen a következőkre vonatkozott:

a) a Deutsche Post által a nyugdíjalapnak teljesített kifizetések (amelyet a Deutsche Post privatizációjával összefüggésben állapítottak meg), 1995 és 1999 között évente 4 milliárd DEM (megközelítőleg 2,05 milliárd EUR) összegben;

b) a nyugdíjalapban annak eredményeként felhalmozott 8,2 milliárd DEM (megközelítőleg 4,19 milliárd EUR) hiány, hogy 1999-ig a Deutsche Post alkalmazottai tekintélyes számban vonultak korai nyugdíjba; valamint

c) az, hogy Németország a német pénzügyminiszter 1999. január 18-i bejelentésével összhangban fedezte ezt a hiányt.

(55) Ezzel összefüggésben e határozat tárgyát a fenti nyugdíjintézkedés képezi.

2.2. **Az 1995 és 1999 közötti időszak nyugdíjintézkedése**

(56) A korábbi Német Szövetségi Posta alkalmazottaira irányadó szabályokról szóló törvényen (*Gesetz zum Personalrecht der Beschäftigten der früheren Deutschen Bundespost (Postpersonalrechtsgesetz)*) ([18]) (a továbbiakban: PostPersRG) alapuló nyugdíjintézkedés 1995 óta finanszírozta a Deutsche Post nyugdíjba vonult köztisztviselői nyugdíjának nagy részét. A nyugdíjintézkedés 5. szakaszban elemzett hatásainak teljes megértéséhez a következő szakaszok részletesebben leírják a köztisztviselők társadalombiztosítási ellátásait és járulékait, összevetve a magánjogi szerződésekkel foglalkoztatott munkavállalók (a továbbiakban: magán-munkavállalók) kötelező társadalombiztosításával.

2.2.1. *A postai köztisztviselőknek járó társadalombiztosítási ellátások*

(57) A köztisztviselők öregségi nyugdíjra, egészségügyi ellátásra és tartós ápolásra-gondozásra jogosultak. A Deutsche Post köztisztviselőinek ellátásai ugyanazok, mint amelyekben az összes többi köztisztviselő is részesül.

a) A köztisztviselők ellátásáról szóló, 1976. augusztus 24-i törvény (*Gesetz über die Versorgung der Beamten und Richter in Bund und Ländern* (*Beamtenversorgungsgesetz – BeamtVG*) ([19]) 14. cikke értelmében a nyugdíj szintjét előre, a köztisztviselő utolsó illetményének bizonyos százalékában határozzák meg.

b) A köztisztviselők az egészségügyi és tartós ápolási-gondozási kiadásaik 50–70 %-ának megtérítésére jogosultak, a fennmaradó költségeket maguk vállalják. Az egészségügyi és tartós ápolási-gondozási költségek pontos megoszlása több kritériumtól, többek között a gyermekek számától függ. A köztisztviselők dönthetnek úgy, hogy önkéntes kiegészítő biztosítással biztosítják magukat, vagy önerőből fizetik meg egészségügyi és tartós ápolási-gondozási költségeik rájuk eső részét.

2.2.2. *A köztisztviselők társadalombiztosítási ellátásainak finanszírozása 1989 és 1994 között a POSTDIENST-nél*

(58) Az 1989-es első postai reformot követően, a Német Szövetségi Posta társasági jogi struktúrájáról szóló törvény (*Gesetz über die Unternehmensverfassung der Deutschen Bundespost* (*Postverfassungsgesetz – PostVerfG*) ([20]) 54. cikkének (2) bekezdése értelmében a POSTDIENST-nek, a TELEKOM-nak és a POSTBANK-nak teljeskörűen finanszíroznia kellett a nyugdíjas köztisztviselők nyugdíját és egészségügyi kiadásait; e köztisztviselőket a korábbi tevékenységeik alapján rendelték a megfelelő vállalathoz.

(59) Ez a rendelkezés megállapítja, hogy mivel a köztisztviselő továbbra is az állam felé léphet fel követeléssel, az államnak joga van a teljes összeget követelni a POSTDIENST-től, a TELEKOM-tól, illetve a POSTBANK-tól.

([18]) A postai és távközlési szolgáltatások reformjáról szóló törvény (*Gesetz zur Neuordnung des Postwesens und der Telekommunikation* (*Postneuordnungsgesetz – PTNeuOG*) 4. cikke, 1994. szeptember 14., Szövetségi Jogi Közlöny (*Bundesgesetzblatt*) (a továbbiakban: BGBl.) 1994., I. rész, 61. szám, 2325. o.

([19]) BGBl. 1976., I. rész, 111. szám, 2485. o.

([20]) A postai és távközlési szolgáltatások szerkezetátalakításáról szóló törvény(*Gesetz zur Neustrukturierung des Post- und Fernmeldewesens und der Deutschen Bundespost (Poststrukturgesetz – PostStruktG*) 1. cikke, 1989. június 8., BGBl. 1989., I. rész, 25. szám, 1026. o.

2.2.3. *A DPAG köztisztviselői társadalombiztosítási ellátásainak finanszírozása 1995-től*

(60) A postai és távközlési szolgáltatások 1994-es reformjával (*Gesetz zur Neuordnung des Postwesens und der Telekommunikation*) a korábban a POSTDIENST-nek dolgozó köztisztviselőket a PostPersRG 2. cikkének (1) bekezdése értelmében áthelyezték a DPAG-hoz. Ezáltal a köztisztviselők a PostPersRG 2. cikkének (3) bekezdése értelmében megtartották meglévő jogállásukat. A DPAG a PostPersRG 1. cikkének (1) bekezdése értelmében átvett minden munkáltatói jogot és kötelezettséget a szövetségi államtól, és a PostPersRG 2. cikkének (3) bekezdése értelmében átvállalta a köztisztviselők minden vagyoni jogi követelését.

(61) A PostPersRG 15. cikke értelmében a nyugdíjak és egészségügyi kiadások nyugdíjas köztisztviselőknek történő megfizetését egy, a Deutsche Post köztisztviselői számára újonnan létrehozott nyugdíjalap vette át. 2001. július 1-jén a Deutsche Post, a TELEKOM és a POSTBANK nyugdíjalapjai beolvadtak a Posta Köztisztviselőinek Nyugdíjalapjába (*Postbeamtenversorgungskasse*) (a továbbiakban: Nyugdíjalap).

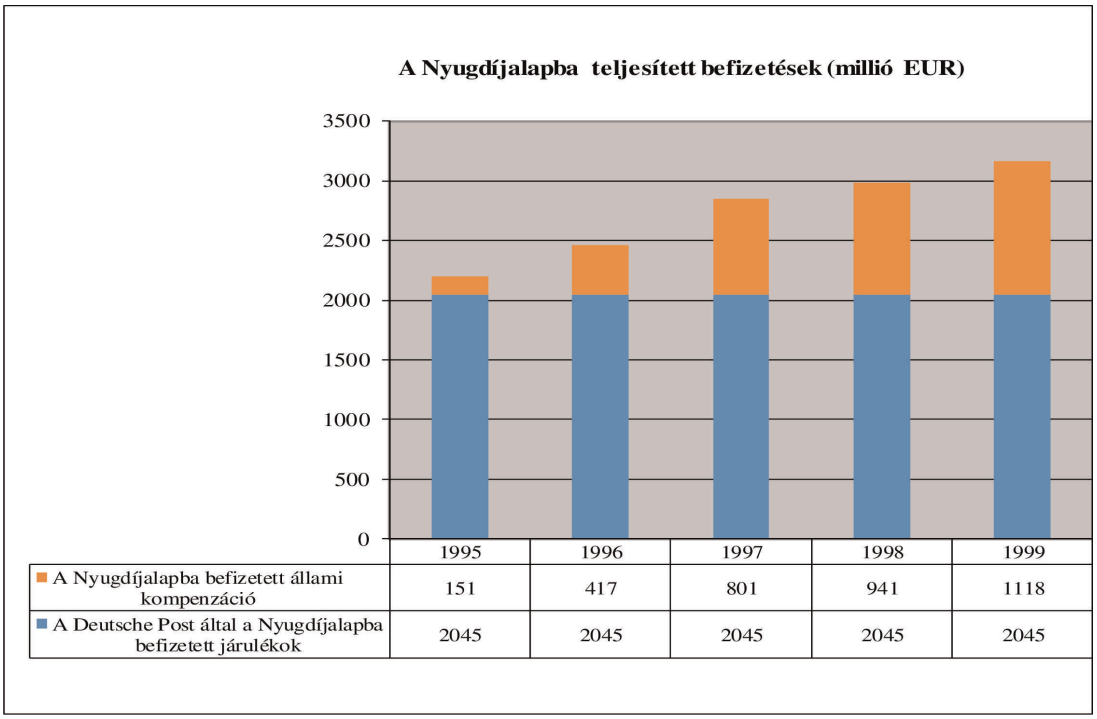
(62) A PostPersRG 16. cikkének (1) bekezdése értelmében a Deutsche Postnak évi 2,045 milliárd EUR járulékot kellett fizetnie a Nyugdíjalapba 1995 és 1999 között, összesen 10,225 milliárd EUR értékben.

(63) A fennmaradó hiányt (azaz a nyugdíjas köztisztviselőknek kifizetett nyugdíj és a Deutsche Post által a Nyugdíjalapba befizetett járulékok közötti különbözetet) egy nyugdíjintézkedés fedezte a PostPersRG 16. cikkének (2) bekezdése alapján. A nyugdíjintézkedés összege az 1995. évi 151 millió EUR-ról 1999-ben 1,118 milliárd EUR-ra emelkedett.

(64) Az alábbi 1. és 2. ábrán látható grafikonok bemutatják a Deutsche Post, illetve Németország által a Nyugdíjalapba befizetett járulékokat (összeg és százalékos arány szerint).

1. ábra

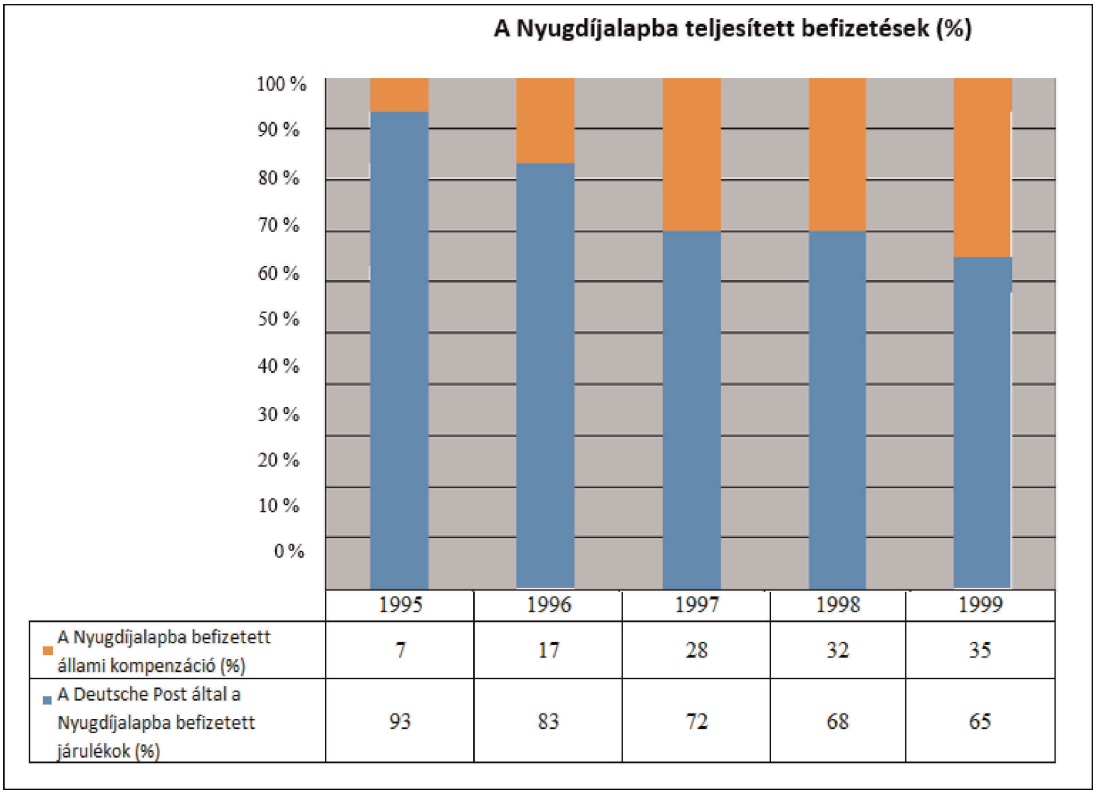
A Nyugdíjalapba teljesített befizetések (millió EUR)

	1995	1996	1997	1998	1999
A Nyugdíjalapba befizetett állami kompenzáció	151	417	801	941	1118
A Deutsche Post által a Nyugdíjalapba befizetett járulékok	2045	2045	2045	2045	2045

2. ábra

A Nyugdíjalapba befizetett járulékok (%)

	1995	1996	1997	1998	1999
A Nyugdíjalapba befizetett állami kompenzáció (%)	7	17	28	32	35
A Deutsche Post által a Nyugdíjalapba befizetett járulékok (%)	93	83	72	68	65

2.2.4. *A Deutsche Post magán-munkavállalóinak kötelező társadalombiztosítása és kiegészítő nyugdíjbiztosítása*

(65) A magán-munkavállalók kötelezően tagjai a kötelező társadalombiztosítás négy ágának, ezek: a nyugdíjbiztosítás, a munkanélküliségi biztosítás, az egészségbiztosítás és az ápolásbiztosítás ([21]). A köztisztviselői rendszerhez képest a kötelező társadalombiztosítási rendszerek eltérő fedezetet kínálnak a nyugdíjbiztosítás, az egészségbiztosítás és az ápolásbiztosítás tekintetében:

a) a nyugdíj összegét nem az utolsó havi illetmény, hanem a munkavállaló egész élete során kapott átlagbér százalékában számítják ki;

b) az egészségbiztosítás és az ápolásbiztosítás költségeit a társadalombiztosítás teljes mértékben fedezi.

(66) A társadalombiztosítási ellátások finanszírozását illetően is lényeges különbségek figyelhetőek meg a köztisztviselőkre alkalmazandó szabályokhoz képest:

a) a kötelező társadalombiztosítást a munkavállaló munkával töltött életszakaszában teljesített munkavállalói és munkáltatói járulékok (a továbbiakban: kötelező társadalombiztosítási járulékok) fedezik;

b) a teljes kötelező társadalombiztosítási járulékmérték formálisan munkavállalóra és munkáltatóra eső részre oszlik, amelyek egyenként körülbelül a felét teszik ki a teljes kötelező társadalombiztosítási járulékmértéknek;

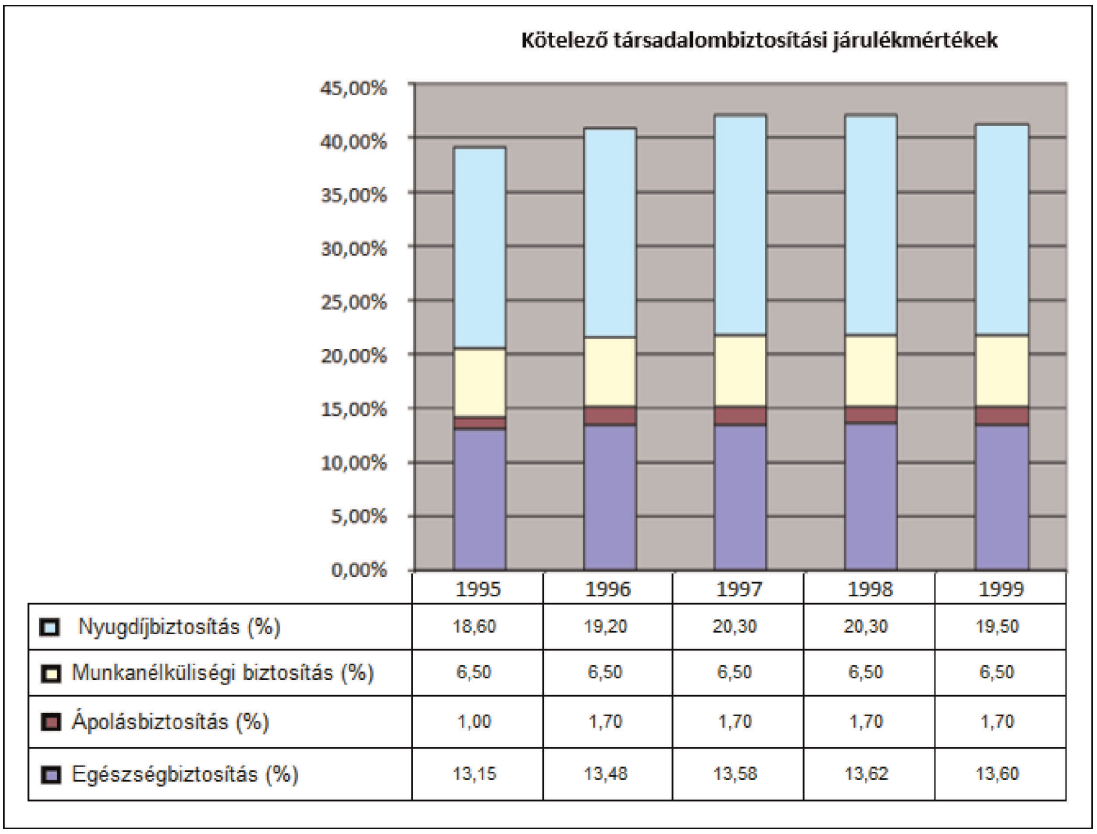
c) a munkáltató köteles arra, hogy a teljes kötelező társadalombiztosítási járulékmértéket befizesse a társadalombiztosítási alapokba.

(67) Az alábbi 3. ábra bemutatja a kötelező társadalombiztosítási járulékmértékeket a magán-munkavállalók tekintetében, az 1995 és 1999 közötti időszakra.

([21]) A társadalombiztosítási törvénykönyv hatodik része (*Sozialgesetzbuch, Sechstes Buch* (*SGB VI*)) szabályozza a nyugdíjbiztosítást; a *Sozialgesetzbuch* harmadik része (*SGB III*) a munkanélküliségi biztosítást; a *Sozialgesetzbuch* ötödik része (*SGB V*) az egészségbiztosítást; a tartós ápolásról-gondozásról szóló, 1994. május 26-i törvény (*Gesetz zur sozialen Absicherung des Risikos der Pflegebedürftigkeit* (*Pflege-Versicherungsgesetz – PflegeVG*)) (BGBl. 1994.,I. rész, 30. szám, 1014. o.) és a *Sozialgesetzbuch* tizenegyedik része (*SGB XI*) az ápolásbiztosítást.

3. ábra

A kötelező társadalombiztosítási járulékmértékek a magán-munkavállalók bruttó bérének százalékában

	1995	1996	1997	1998	1999
Nyugdíjbiztosítás (%)	18,60	19,20	20,30	20,30	19,50
Munkanélküliségi biztosítás (%)	6,50	6,50	6,50	6,50	6,50
Ápolásbiztosítás (%)	1,00	1,70	1,70	1,70	1,70
Egészségbiztosítás (%)	13,15	13,48	13,58	13,62	13,60

(68) A 3. ábra mutatja, hogy a kötelező társadalombiztosítási járulékmértékek a bruttó bér 39–42 %-a között alakultak (bruttó bér = nettó bér + munkavállaló által fizetendő járulékok). Tekintettel arra, hogy a munkáltatóra, illetve a munkavállalóra eső rész a teljes kötelező társadalombiztosítási járulékmérték nagyjából felét teszi ki, a hozzájuk köthető kötelező társadalombiztosítási járulékmértékek egyenként a bruttó bér megközelítőleg 19–21 %-ának feleltek meg.

(69) A Deutsche Post magán-munkavállalói nem csak a kötelező társadalombiztosításban, hanem kiegészítő nyugdíjbiztosításban is részesültek. Az 1997 előtt munkába állt magán-munkavállalóknak felkínáltak egy kiegészítő nyugdíjbiztosítást, amelynek köszönhetően a köztisztviselői nyugdíjhoz hasonló nyugdíjat kaphatnak. Így a kiegészítő nyugdíjbiztosítás fedezte a magán-munkavállalók egész élete során kapott átlagbér meghatározott százalékának megfelelő kötelező társadalombiztosítási nyugdíj és az utolsó illetmény meghatározott százalékának megfelelő köztisztviselői nyugdíj közötti különbözetet. A pontos rendelkezéseket a Német Szövetségi Posta kiegészítőnyugdíj-biztosító intézetének alapszabálya (*Satzung der Versorgungsanstalt der Deutschen Bundespost*) tartalmazza.

3. **AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁNAK INDOKAI**

(70) Az eljárás megindításáról szóló határozatban a Bizottság úgy vélte, az, hogy az állam fedezte az 1999-ig annak kapcsán felhalmozott veszteséget, hogy 1995 és 1999 között a Deutsche Post köztisztviselői tekintélyes számban vonultak korai nyugdíjba, előnyhöz juttathatta a Deutsche Postot.

(71) A Bizottság úgy látta tehát, hogy az intézkedés előzetes vizsgálata alapján nem tudta megerősíteni azt a következtetést, hogy az intézkedés nem minősül állami támogatásnak.

(72) Ezenfelül a Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatban azt állapította meg, hogy előzetes vizsgálata alapján kétségei merültek fel az intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően.

4. **AZ ÉRDEKELT FELEK KAPCSOLÓDÓ ÉSZREVÉTELEI**

(73) Az érdekelt felek észrevételt tettek az eljárás megindításáról szóló határozatra, az eljárás kiterjesztéséről szóló (már megsemmisített) 2007. évi határozatra, és az eljárás kiterjesztéséről szóló (már megsemmisített) 2011. évi határozatra.

(74) Ez a szakasz azokat az észrevételeket foglalja össze, amelyek a szóban forgó intézkedés (azaz az 1995 és 1999 közötti időszakra vonatkozó nyugdíjintézkedések) értékelése szempontjából relevánsak, és nem mutatja be a többi intézkedéssel és/vagy az 1999 utáni időszakra vonatkozó nyugdíjintézkedéssel kapcsolatos múltbeli vizsgálatok folyamán beérkezett összes észrevételt.

4.1. **Harmadik személyek észrevételei**

(75) A British Post Office (a továbbiakban: Post Office) szerint a DPAG-nál a személyzet 25 %-ának korai nyugdíjba vonulása miatt keletkezett nyugdíj-kötelezettségek átvállalása állami támogatás. A Post Office azt állítja, hogy ezeket a nyugdíj-kötelezettségeket a vállalati vagyon értékesítéséből kellett volna finanszírozni.

(76) A UPS szerint a Deutsche Post előnyben részesült, mivel mentesült azon kifizetési kötelezettségei alól, amelyeket 1995-ig kellett volna teljesítenie. Mivel egy átlagos szolgáltatónak saját magának kell viselnie a nyugdíjköltségeket, a Deutsche Post előnyös helyzetbe került versenytársaihoz képest.

(77) 2019. november 28-i beadványában (miután a Törvényszék 2019. évi ítéletében megsemmisítette az eljárás kiterjesztéséről szóló 2011. évi határozatot), a UPS azzal érvel, hogy a Bizottságnak folytatnia kell a nyugdíjintézkedés vizsgálatát, és közelebbről, a nyugdíjintézkedést az *Orange*-üggyel ([22]) összefüggő ítélkezési gyakorlat alkalmazásával kellene értékelnie (nem a *Combus*-üggyel ([23]) kapcsolatos ítélkezési gyakorlat szerint). Ezenfelül, a UPS véleménye szerint a Bizottságnak még a *Combus*-üggyel kapcsolatos ítélkezési gyakorlat alapján is azt kellene megállapítania, hogy a nyugdíjintézkedés összeegyeztethetetlen támogatás.

4.2. **Németország észrevételei**

(78) A német hatóságok szerint a Nyugdíjalapba befizetett állami hozzájárulás arra az összegre szorítkozott, amelyre az állam által a DPAG-ra kivetett objektív hátrány kiegyenlítéséhez szükség volt.

([22]) A Bíróság 2016. október 26-i ítélete, *Orange* kontra *Bizottság*, C-211/15 P, ECLI:EU:C:2016:798.

([23]) A Törvényszék 2004. március 16-i ítélete, *Danske Busvognmænd* kontra *Bizottság*, T-157/01, ECLI:EU:T:2004:76.

(79) A német hatóságok szerint a DPAG privatizációját megelőzően felvett köztisztviselők korai nyugdíjba vonulásának finanszírozása továbbra is az állam alapvető kötelezettsége a köztisztviselőivel szemben. A Nyugdíjalapba teljesítendő befizetésekért a DPAG által vállalt társfelelősség tehát atipikus, egyedi költségekkel járt. Az állam nyugdíj-kötelezettségekhez való hozzájárulása csak részben egyenlítette ki a korábban az állam által a DPAG-re rótt objektív hátrányt. Németország tehát úgy véli, hogy a DPAG nem részesül előnyben, ezért nincs szó a verseny vagy a kereskedelem torzulásáról, amikor az állam hozzájárulást fizet a Nyugdíjalapba.

(80) A *Combus*-ügyben hozott ítélet ([24]) alapján Németország úgy látja, hogy a korábban állami tulajdonú egyetemes szolgáltatók privatizációja során a – versenytárs magánvállalatok által szokásosan vállalt szintet meghaladó – nyugdíjköltségek állam általi kifizetése nem minősül állami támogatásnak. Németország úgy látja, hogy a támogatás meglétének értékeléséhez össze kell hasonlítani a Deutsche Post köztisztviselőinek járó társadalombiztosítási ellátásokat és a versenytársak társadalombiztosítási ellátásait.

5. **A NYUGDÍJINTÉZKEDÉS TÁMOGATÁSKÉNTI ÉRTÉKELÉSE**

(81) Az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében „a belső piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet”.

(82) Egy intézkedés akkor minősül állami támogatásnak, ha a következő együttes feltételek teljesülnek: a) az intézkedést az állam által, állami forrás útján biztosítják, b) az intézkedés szelektív előnyt nyújt bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének, c) az előny torzítja a versenyt vagy azzal fenyeget, d) az intézkedés érinti az Unión belüli kereskedelmet.

(83) mivel a nyugdíjintézkedés a PostPersG 16. cikkén alapul, és állami költségvetésből finanszírozzák, az államnak tudható be, és azt állami forrásból nyújtják az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében. Ráadásul, mivel a nyugdíjintézkedést csak azért hozták, hogy a Deutsche Postot részben mentesítsék a köztisztviselői nyugdíjköltségek alól, annak végső soron a Deutsche Post a kedvezményezettje, így tehát szelektív.

5.1. **Pénzügyi előny megléte**

5.1.1. *Az előny meglétének értékelésére alkalmazandó módszertan*

(84) A *Combus*-ügyben hozott ítélet alapján Németország azt állítja, hogy a nyugdíjintézkedés nem biztosított semmilyen pénzügyi előnyt, mivel csak a versenyben nem szokásos nyugdíjköltségek alól mentesítette a Deutsche Postot.

(85) A 2012. évi határozatban a Bizottság elutasította Németország azon állítását, amely szerint az előny meglétét a *Combus*-üggyel összefüggő ítélkezési gyakorlat alapján kellene megállapítani.

(86) Ugyanakkor, a 2012. évi határozat és az eljárás kiterjesztéséről szóló 2011. évi határozat megsemmisítését követően a Bizottság úgy véli, hogy a Törvényszék T-143/12. ([25]) és T-388/11. sz. ([26]) ügyben hozott ítéletei arra kötelezik az EUMSZ 266. cikkével összhangban, hogy a *Combus*-ügyre vonatkozó ítélkezési gyakorlatot alkalmazza a nyugdíjintézkedés kapcsán. Az EUMSZ 266. cikkének első bekezdése értelmében ugyanis: „[a]z az intézmény, […] amelynek aktusait az Európai Unió Bírósága semmisnek nyilvánította, vagy amelynek mulasztását az Európai Unió Bírósága a Szerződésekkel ellentétesnek nyilvánította, köteles megtenni az Európai Unió Bírósága ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket”.

(87) 2016. július 14-i ítéletében a Törvényszék megállapította, hogy „az a puszta állítás, amely szerint a nyugdíjterhek az általában a vállalkozás költségvetését sújtó terhek közé tartoznak, a jelen esetben nem elegendő a Deutsche Post javára szóló tényleges gazdasági előny fennállásának bizonyításához. A Bizottság, amelyre az említett előny bizonyításának terhe hárult, nem tett annak eleget, és így tévesen alkalmazta a jogot” ([27]).

([24]) A Törvényszék 2004. március 16-i ítélete, *Danske Busvognmænd* kontra *Bizottság*, T-157/01, ECLI:EU:T:2004:76, 57. pont.
([25]) A Törvényszék 2016. július 14-i ítélete, *Németország* kontra *Bizottság*, T-143/12, ECLI:EU:T:2016:406.
([26]) A Törvényszék 2019. április 10-i ítélete, *Deutsche Post* kontra *Bizottság*, T-388/11, ECLI:EU:T:2019:237.
([27]) A Törvényszék 2016. július 14-i ítélete, *Németország* kontra *Bizottság*, T-143/12, ECLI:EU:T:2016:406, 154. pont.

(88) Ennek következtében a Bizottság a Deutsche Postnak juttatott előny meglétét a *Combus*-üggyel összefüggő ítélkezési gyakorlat alapján fogja értékelni. Különösen, a Bizottság úgy véli, hogy ellentétben a UPS által kifejtett állásponttal, a Bizottság köteles a *Combus*-üggyel kapcsolatos ítélkezési gyakorlat alapján értékelni a nyugdíjintézkedést az *Orange*-üggyel összefüggő ítélkezési gyakorlat ([28]) alapul vétele helyett. Közelebbről: a Bizottság úgy véli, az, hogy a Bíróság ez utóbbi ítéletben esetleg szakított a *Combus*-ítéletben alkalmazott jogi megközelítésével, és ebből következően a *Combus*-üggyel kapcsolatos ítélkezési gyakorlat többé nem feltétlenül alkalmazandó hasonló intézkedésekre más ügyekben, nem vonja kétségbe a Bizottság azon kötelezettségét, hogy a *Combus*-módszertant alkalmazza a jelen ügyben szóban forgó nyugdíjintézkedésre, összhangban az EUMSZ 266. cikkével (lásd a (86) preambulumbekezdést).

5.1.2. *Az előny megléte a jelen ügyben*

(89) A *Combus*-üggyel kapcsolatos ítélkezési gyakorlat jelen ügyben való alkalmazására tekintettel a Bizottság értékeli, hogy Németország – azzal, hogy átvállalta az 1995 és 1999 közötti időszakra meghatározott átalány és a Deutsche Post korábbi köztisztviselőinek járó nyugdíjak költségének teljes összege közötti különbséget – gazdasági előnyhöz juttatta-e a Deutsche Postot versenytársaihoz képest.

(90) A Bizottság a következő három lépéseben végzi el elemzését, hogy az előny meglétét meghatározza:

a) első lépésként a Bizottság megállapítja a levél-/csomagküldési ágazatban működő más vállalkozások béralapú társadalombiztosítási járulékainak szintjét;

b) majd megállapítja azon béralapú társadalombiztosítási járulékok szintjét, amelyeket a Deutsche Post visel a köztisztviselői felé;

c) végül összeveti a két szintet.

5.1.2.1. A levél-/csomagküldési ágazatban működő más vállalkozások béralapú társadalombiztosítási járulékainak szintje

5.1.2.1.1. A viszonyítási érték kiszámítása

(91) A versenytárs magánvállalatoknak kötelezően ki kell fizetniük bevételeikből a társadalombiztosítási járulékoknak mind a munkáltatói, mind a munkavállalói részét az államnak. Amint azt a 3. ábra mutatja, a teljes kötelező társadalombiztosítási járulékmértékek az 1995 és 1999 közötti időszak tekintetében a bruttó bér megközelítőleg 39–42 %-át tették ki. A munkáltatókra, illetve a munkavállalókra irányadó kötelező társadalombiztosítási járulékmértékek a bruttó bér megközelítőleg 19–21 %-a között alakultak (lásd a 68) preambulumbekezdést).

(92) A magán-munkavállalókhoz viszonyítva a köztisztviselőknek nem kell megfizetniük a társadalombiztosítási járulékok egészségbiztosításra és ápolásbiztosításra eső részét, viszont maguknak kell fedezniük egészségügyi és tartós ápolási-gondozási kiadásaik 30–50 %-át (főként további magánbiztosítás megkötésével). Ugyanakkor, az egészségügyi és tartós ápolási-gondozási kiadások 30–50 %-ának köztisztviselők általi megfizetése vélelmezhetően – gazdasági hatását tekintve – nagymértékben megegyezik a magán-munkavállalók által a kötelező egészségbiztosításba és ápolásbiztosításba fizetendő járulékokkal ([29]).

(93) Ráadásul, a köztisztviselők nem fizetnek járulékot sem a nyugdíjbiztosításba, sem a munkanélküliségi biztosításba. A Deutsche Post által fizetendő járulékok tehát meg kell haladják a magán-munkavállalók által fizetendőket, és tartalmazniuk kell a nyugdíjbiztosítás és a munkanélküliségi biztosítás teljes költségét, valamint a köztisztviselők egészségügyi és tartós ápolási-gondozási kiadásainak fennmaradó részét.

(94) A Deutsche Post társadalombiztosítási járulékaira vonatkozó viszonyítási értéknek (a továbbiakban: viszonyítási érték) tehát tartalmaznia kell a teljes járulékmértékeket (teljes járulékmérték = munkáltatóra eső rész + munkavállalóra eső rész) a nyugdíjbiztosítás és a munkanélküliségi biztosítás tekintetében, valamint a munkáltatóra eső részt az egészségbiztosítás és az ápolásbiztosítás tekintetében.

(95) Amint az alábbi 1. táblázatból látható, a viszonyítási érték a magán-munkavállalók bruttó bérének 32 %-a és 34,5 %-a között alakult az 1995-től 1999-ig tartó időszakban.

([28]) A Bíróság 2016. október 26-i ítélete, *Orange* kontra *Bizottság*, C-211/15 P, ECLI:EU:C:2016:798.

([29]) Tekintettel arra, hogy a magán-munkavállalókra vonatkozó kötelező egészségbiztosításba és ápolásbiztosításba fizetendő munkavállalói járulékok a teljes járulékmérték körülbelül felét teszik ki (lásd a (68) preambulumbekezdést), feltételezhető, hogy a köztisztviselőknél a 30–50 %-ot fedező további magánbiztosítás tekintetében felmerülő költségek nagymértékben megegyeznek a magán-munkavállalók járulékaival.

1. táblázat

A Deutsche Post társadalombiztosítási járulékaira vonatkozó viszonyítási érték

(%)

	1995	1996	1997	1998	1999
Munkáltatóra eső rész	**19,49**	**20,01**	**21,07**	**21,07**	**20,77**
Egészségbiztosítás	6,44	6,48	6,82	6,82	6,82
Ápolásbiztosítás	0,50	0,68	0,85	0,85	0,85
Munkanélküliségi biztosítás	3,25	3,25	3,25	3,25	3,25
Nyugdíjbiztosítás	9,30	9,60	10,15	10,15	9,85
Munkavállalóra eső rész	**12,55**	**12,85**	**13,40**	**13,40**	**13,10**
Munkanélküliségi biztosítás	3,25	3,25	3,25	3,25	3,25
Nyugdíjbiztosítás	9,30	9,60	10,15	10,15	9,85
A Deutsche Postra vonatkozó viszonyítási érték	**32,04**	**32,86**	**34,47**	**34,47**	**33,87**

5.1.2.1.2. A bruttó béralap kiszámítása

(96) Minthogy a Deutsche Post által a köztisztviselői tekintetében viselendő társadalombiztosítási járulékok szintjének meg kell egyeznie a kötelező társadalombiztosítási járulékok szintjével, fontos, hogy amellett, hogy a Deutsche Postra ugyanazt a mértéket alkalmazzák, ezt a mértéket ugyanakkora bruttó béralapra számítsák ki.

(97) Ezért tehát számtanilag bruttó bért kell képezni a köztisztviselők tekintetében (a továbbiakban: köztisztviselői bruttó bér), amely a magán-munkavállalók béralapjával egyenértékű béralapot biztosít.

(98) Feltételezhető, hogy a köztisztviselők egészségügyi és tartós ápolási-gondozási kiadásai tekintetében fizetett járulékok megegyeznek a magán-munkavállalók által a kötelező egészségbiztosításba és ápolásbiztosításba fizetett járulékaival (lásd a (92) preambulumbekezdést). Ezért a béralapot e tekintetben nem kell kiigazítani. Ugyanakkor, mivel a köztisztviselők nem fizetnek járulékot a nyugdíjbiztosításukba és a munkanélküliségi biztosításukba (lásd a (93) preambulumbekezdést), a felmerült illetményt (azaz a tényleges bérköltségeket) növelni kell egy olyan tényező alkalmazásával, amely figyelembe veszi a magán-munkavállalók által a kötelező nyugdíj- és munkanélküliségi biztosításba fizetendő járulékokat.

(99) A következő képlet a felmerült illetményt a magán-munkavállalók bruttó bérével egyenértékű bruttó bérré alakítja:

$$\textit{köztisztviselők bruttó bére} = \textit{felmerült illetmény} * \frac{100}{100 - (\textit{a nyugdíjbiztosítás és a munkanélküliségi biztosítás magán-munkavállalókra eső része})}$$

(100) A következő képletet például 1997-re alkalmazva a következő eredmény adódik:

$$köztisztviselők\ bruttó\ bére = felmerült\ illetmény * \frac{100}{(100-(3{,}25+10{,}15))} = felmerült\ illetmény * 1{,}15$$

(101) Az 1997-es járulékmértékeket alapul véve, a köztisztviselők bruttó bére 15 %-kal magasabb, mint a számukra ténylegesen kifizetett illetmény.

5.1.2.2. A Deutsche Post által a köztisztviselői tekintetében viselt, bruttóbér-alapú társadalombiztosítási járulékok megállapítása

5.1.2.2.1. Az előny megállapítása a viszonyítási értékkel való összevetés alapján

(102) A PostPersRG 16. cikkének (1) bekezdése értelmében a Deutsche Postnak évi 2,045 milliárd EUR járulékot kellett fizetnie a Nyugdíjalapba 1995 és 1999 között, összesen 10,225 milliárd EUR értékben.

(103) Ennek alapján, és a fentiekre tekintettel ki lehet számítani a Deutsche Post által 1995 és 1999 között viselt, bruttóbér-alapú társadalombiztosítási járulékokat, és össze lehet vetni a (97) preambulumbekezdésben megállapított viszonyítási értékkel.

2. táblázat

A Deutsche Post által fizetett, bruttóbér-alapú társadalombiztosítási járulékok és a viszonyítási érték

	1995	1996	1997	1998	1999
A Deutsche Post által a Nyugdíjalapba befizetett járulékok (milliárd EUR)	2,045	2,045	2,045	2,045	2,045
A köztisztviselők nettó illetménye (milliárd EUR)	3,522	2,992	2,712	2,581	2,288
A köztisztviselők bruttó bére (milliárd EUR)	4,050	3,441	3,119	2,968	2,631
A Deutsche Post által fizetett járulékok a bruttó bér %-ában	**50**	**59**	**66**	**69**	**78**
Viszonyítási érték (%)	**31,93**	**33,29**	**34,44**	**34,46**	**33,85**

(104) Ebből a számításból nem tűnik ki, hogy a Deutsche Post előnyben részesült volna, mivel többet fizetett, mint a kiszámított viszonyítási érték.

5.1.2.2.2. Az előny megállapítása a viszonyítási értékkel való összevetés alapján, figyelembe véve az árszabályozás potenciális hatását

(105) Meg kell jegyezni, hogy a 2012. évi határozat (332)–(338) preambulumbekezdésében a Bizottság úgy vélte, hogy a Deutsche Postra irányadó árszabályozás releváns tényező volt a Deutsche Post által ténylegesen viselt, bruttóbér-alapú társadalombiztosítási járulékok kiszámításánál és a nyugdíjintézkedés arányosságának értékelésénél.

(106) Ezt az indokolta, hogy a postai szolgáltatásokról szóló, 1997. december 22-i törvény (*Postgesetz*) ([30]) (a továbbiakban PostG) 20. cikkének (1) és (2) bekezdése alapján a Deutsche Post kérheti a postai szabályozó hatóságtól, hogy a kizárólagos jogokból és a szabályozott szolgáltatásokból beszedhető bevétel megengedhető nagyságának megállapításakor a fogyasztókra áthárítandó költségekbe beszámítsa a „versenyben nem szokásos szociális terhet”, valamint az egyetemes szolgáltatás hatékony biztosításának költségeit.

(107) Ezt a megközelítést a postai szabályozó hatóság első alkalommal a referenciaárakról szóló, (2003. január 1-jétől hatályos) 2002. évi határozatban alkalmazta, majd a referenciaárakról szóló, 2007. és 2011. évi határozatokban is jóváhagyta a „versenyben nem szokásos szociális terheket”. A Bizottság úgy vélte, hogy gazdasági szempontból a Deutsche Post-ra emiatt ténylegesen kevesebb járulékmérték vonatkozott a szociális költségek tekintetében, mint az általa a Nyugdíjalapba nyilvánvalóan befizetett járulékok. E megfontolás alapján a 2012. évi határozatban a Bizottság meg tudta állapítani és számszerűsíteni a 2003. január 1-től a komparatív előny teljes megszüntetéséig tartó időszakra visszafizetendő összeegyeztethetetlen támogatás összegét.

([30]) BGBl. 1997., I. rész, 88. szám, 3294. o.

(108) E határozatot, ennélfogva az 1995–1999 közötti nyugdíjintézkedés értékelését illetően mérlegelni lehetne, hogy az előny meglétének *Combus*-módszer szerinti értékelése során figyelembe kell-e venni a Deutsche Postra vonatkozó árszabályozás potenciális hatását, amikor meghatározzák a szolgáltatónak a nyugdíjintézkedés révén nyújtott potenciális előnyt.

(109) Ugyanakkor a Bizottság úgy véli, hogy az árszabályozás potenciális hatása semmiképpen sem releváns az e határozatban vizsgált intézkedés időbeli hatálya, azaz az 1995 és 1999 közötti időszak szempontjából.

(110) Ugyanis, amint a 2012. évi határozatban a Bizottság megjegyezte, a postai szabályozó hatóság referenciaárakról szóló első határozatát, amely figyelembe vette a „versenyben nem szokásos szociális terheket", amint az a PostG kimondta, csak 2002-ben fogadták el a 2003 és 2007 közötti időszakra ([31]). Ezzel szemben, a Bizottság úgy vélte a 2003 előtti időszak vonatkozásában, hogy az 1995 és 2002 között hatályos, hatósági árakra irányadó jogalapból nem lehet kétséget kizáróan levezetni, hogy az illetékes hatóságok hogyan határozták meg előzetesen a hatósági árak összetételét ([32]). Ennek alapján a Bizottság kifejtette, hogy a díjelemek szociális költségek vonatkozásában, külön-külön történő kimutatásának hiányában nem lehetett meghatározni a bruttóbér-alapú társadalombiztosítási járulékok szintjét a Deutsche Postra irányadó árszabályozás figyelembevételével ([33]). E megfontolások alapján a Bizottság a 2012. évi határozatban arra a következtetésre jutott, hogy nem lehet megállapítani, sem számszerűsíteni az 1995 és 2002 között nyújtott összeegyeztethetetlen támogatások összegét ([34]).

(111) E határozat tekintetében a Bizottság úgy véli, hogy e megfontolások ugyanúgy alkalmazandók az előny meglétének a *Combus*-módszertan szerinti értékelése során, azaz a (90) preambulumbekezdésben leírt viszonyítási gyakorlatban. Mivel a Bizottság minden igyekezete ellenére sem tudja számszerűsíteni az árszabályozásoknak a Deutsche Post által a köztisztviselői tekintetében viselt, bruttóbér-alapú társadalombiztosítási járulékokra gyakorolt potenciális hatását, ezen az alapon nem tudja megállapítani az előny meglétét.

5.2. **A pénzügyi előny meglétével kapcsolatos következtetés**

(112) A fentiekből az következik, hogy ha a Bizottság csak arra szorítkozik, hogy közvetlenül összehasonlítsa a Deutsche Post Nyugdíjalapba történő járulékfizetéseit és a megfelelő viszonyítási értéket, nem állapítható meg a Deutsche Postnak juttatott előny. Ezenfelül, még ha a Bizottságnak ki is kellene terjesztenie értékelését, hogy figyelembe vegye a Deutsche Post árai szabályozásának potenciális hatását, feltéve, hogy ez indokolt lenne, továbbra sem lehetne meghatározni és számszerűsíteni a pontos előnyt az 1995 és 1999 közötti időszak vonatkozásában, és nem lehetne azt a nyugdíjintézkedéshez kötni.

(113) A fentiek alapján a Bizottság úgy véli, hogy nem állapíthatja meg, hogy az 1995 és 1999 között a Deutsche Post javára végrehajtott nyugdíjintézkedés az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vett előnyhöz juttatta a szolgáltatót. Tekintettel arra, hogy az előny megléte, amely a támogatás meglétének egyik kumulatív feltétele, nem állapítható meg, a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy a nyugdíjintézkedés nem minősült állami támogatásnak.

6. **KÖVETKEZTETÉS**

(114) A Bizottság megállapítja, hogy a Németország által 1995 és 1999 között végrehajtott nyugdíjintézkedés nem minősül az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésének értelmében vett állami támogatásnak,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Németország által 1995 és 1999 között a Deutsche Post javára végrehajtott nyugdíjintézkedés nem minősül az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikke (1) bekezdésének értelmében vett állami támogatásnak.

([31]) 2012/636/EU határozat, (332) preambulumbekezdés.
([32]) Ugyanott, (329) preambulumbekezdés.
([33]) Ugyanott, (329) preambulumbekezdés.
([34]) Ugyanott, (408) preambulumbekezdés.

2. cikk

Ennek a határozatnak Németország a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2020. február 7-én.

a Bizottság részéről
Margrethe VESTAGER
ügyvezető alelnök